

Den franske Kvindesagskongres

aabnedes den 13. Maj i Paris. Som tidligere meddelt, varede Mødet i tre Dage og behandlede alle de Kvindesagsspørgsmaal, der ogsaa for os har en brændende Betydning — Lønspørgsmaalet, Stemmeret og den gifte Kvindes Stilling. De fleste Lande i Evropa var repræsenterede, og vi skal senere bringe udførlige Meddelelser derfra.

Til Aabningshøjtideligheden havde *Kvindelig Fremskridtsforening* i København tilsendt Kongressen følgende Telegram:

Leve Kvindebevægelsen! Lighed, Enighed og Stemmeret. Med de hjerteligste Lykønskninger og Hilsener.

København, 13. Maj osv.

Verdensfredsmødernes Mening.

En Gren af Dansk Fredsforenings Virksomhed er Udgivelsen af Smaaskrifter, som i Tusinder af Eksemplarer spredes ud over Landet. Nylig har Foreningen udsendt et Skrift under ovenstaaende Titel af Fredrik Bajer. Læserne vil herigennem blive bekendt med Betydningen af de store Verdensfredsmøder; og hvem kan vel bedre fortælle herom end Hr. Bajer, som personlig har deltaget i disse Møder fra Begyndelsen, og som ved sit store Kendskab til Fredsforeningernes Organisation og sin Dygtighed i at tale de fremmede Sprog ikke alene har været en forstaaende Tilhører, men ogsaa en ivrig Taler.

Hr. Bajer gør i Skriftet opmærksom paa, hvor omfattende Fredskongressernes Betydning har været, hvorledes saa godt som alle humane Spørgsmaal berører Fredsagen og berøres af den.

Nationalitet, Religion, Moral, Skolesag, Folkeret, Frihandel, kort sagt alle sociale Spørgsmaal har været fremme paa Fredskongresserne, og det har vist sig, at humane Fremskridt maa virke til Fredssagens Fremme. Til Kvinderne har Kongresserne stadigt henvendt sig for at vinde deres Deltagelse i Arbejdet for Freden. I Londonermødet udtaltes en Opfordring til enhver Husmoder, Søster eller Borgerinde om at støtte Fredsbestræbelserne, at de ikke skal paadrage sig Ansvar for Fortsættelse af Krigstilstanden og Militarismen, som baade forbitrer og fordærver Folkenes Hjemliv.

I Rom blev det i November 1891 vedtaget at oprette et Verdensfredsbureau som centralt Tilknytningspunkt for alle Fredsforeninger. Dette Bureau vil absolut blive et virksomt Middel til at samle og støtte Be-
stræbelserne for Indførelse af Voldgift.

Hvor store Fremskridt der er gjort til Forstaaelse af Fredssagen ogsaa her i vort Land, fremgaar deraf, at Hr. Bajer, der i Aaringer har staaet ene i Folketinget med sine Fredstanker, nu til Støtte for en Indsamling af Penge til dette Fredsbureau ikke har mindre end 65 Rigsdagsmænds Underskrifter, og vi vil tilføje vor indstændige Opfordring til Kvinderne om at indsamle Bidrag, smaa og store, til denne Sag. De, der ikke har modtaget direkte Meddelelser om Fredsbureauet, kan faa disse tilsendt ved Henvendelse til Fru Johanne Meyer, Naboløs 4.

Verdensfredsbureauet.

Bern, den 12. Maj 1892.

Opraab til Kvindeforeningerne.

Kvinder!

Hvilken heldig Indflydelse Kvinden har paa alle menneskelige Fremskridtssager, hvor- med hun sysselsætter sig, er saa øjensynlig og almenkendt, at denne Kendsgerning tilstrækkelig retfærdiggør det Skridt, vi tillader os, idet vi, i Verdensfredskongressens Navn, opfordrer Eder til, mer og mer, at samarbejde med beslægtede Foreninger, medens vi gennemlever en Tid, der bærer saa meget skæbnesvangert i sit Skød.

Den 2den Verdenskongres, som blev holdt i London 1890, har udtrykt denne Tanke saaledes:

„I Betragtning af Kvindens store moralske og sociale Indflydelse opfordrer Kongressen enhver Kvinde — som Hustru, Moder, Søster eller Borgerinde — til at understøtte alt, hvad der har Fredens Sikring til Formaal; ellers paadrager hun sig det store Ansvar for Fortsættelsen af Krigstilstanden og Militarismen, som baade forbitrer og fordærver Folkenes Hjemliv. For praktisk at samle og udøve denne Indflydelse opfordrer Kongressen Kvinderne til at slutte sig til de Foreninger, som virker for Fred mellem Folkene.“

Idet Verdensfredsforeningen lykønskede de Blade, som under vanskelige Forhold havde forsvaret Fredens og Retfærdighedens Sag, takkede den i Særdeleshed den af amerikanske Kvinder bestaaende „Women's National Press Association“, og det er med den mest levende Sympati, at den tredje Verdensfredskongres i Rom (November 1891) har modtaget Kvinder som Delegerede for andre Kvindeforeninger.

Vi kender det Ønske, som vi véd, I nærer for at kunne medvirke til at spare det civiliserede Menneskesamfund for Krigens Rædsler og de Ødelæggelser, som de frygtelige Hære foraarsager, baade fra et moralsk Synspunkt og med Hensyn til Folkenes økonomiske Interesser.

Verdensfredsbureauet i Bern (Sveits) vil altid gerne meddele de Oplysninger, som maatte kunne ønskes om Fredssagens Fremskridt, og vi vilde være Eder forbundne, om I stadig vilde meddele det Frugterne af Eders Bestræbelser.

Modtag, ærede Kvinder, vor hjertelige Hilsen!

Fredrik Bajer (København N.)
Hodgson Pratt (London).
Angelo Mazzoleni (Milano).
Alfred H. Love (Philadelphia).
Elie Ducommun (Bern).

Kommissionen for Verdensfredsbureauet

Adresse:

Bureau internationale de la paix,
Schanzenbühl N.

Bern
(Sveits).

Hvorpaa skal Arbejderne spare?

Der gives stadigt Arbejderne det Raad, at de skal spare, saa vil de kunne forbedre deres Kaar.

Det svenske Arbejderblad „Ny tid“ indeholdt forleden en Betragtning herover,

som ender med at give Arbejderen — det Raad ogsaa virkelig at spare paa sin eneste Ejendom — **Arbejdskraften**. „Lad os,“ siges der, „herefter være enige om at spare paa denne; lad det være forbi med vort Sløseri af Arbejdskraft, lad os ikke omsætte mere heraf daglig, end hvad der kan forenes med vort Helbred og vort Velbefindende. Lad os virke for en Normalarbejdsdag, der giver os Tid til Hvile, Sundhed og Selvudvikling.“

Kvinderne bør vist især mærke sig dette.

Tivoli.

Tæt ved Byen ligger Københavnernes Sommerlandsted, *Tivoli*. Her hen søger Middelstandsklassen, hvis travle Forretningsliv ikke tillader den at bo paa Landet om Sommeren. Om Formiddagen efter Skoletiden tager Smaabørnene derind for at drikke deres Mælk og nyde den skønne Natur med de blomstrende Haveanlæg; her læser ældre og yngre deres Blade i Læsesalonen, og her hviler de enligstillede Kvinder sig i deres Fritid. Og naar saa Aftenen kommer, strømmer Tusinder af unge og gamle, Herrer og Damer ind for at nyde Musiken og de forskellige andre Forlystelser, ikke mindst den altid morsomme Pantomime.

Tivoli aabnede sin Sæson i det smukkeste Vejr, og Københavnerne mødte i Foraarsdragt. Det var lidt for tidligt; Træerne gav endnu ikke Læ, deres Blade var kun i Knop, men Fuglene kvadrede deres Foraarsange og i Konsertsalen lød de kendte Melodier. Og saa var det Foraar for Københavnerne. Sommer og Tivoli hører sammen for dem.

En Læges Udtalelse.

De, der har fulgt med Kvindebevægelsen, vil erindre, at Kvindelig Fremskridtsforening for nogle Aar siden tog alvorligt fat paa Tyendespørgsmaalet, den afholdt talrige Møder for at drøfte Tjenestepigens Stilling, og der viste sig virkelig ogsaa et Omslag i den offentlige Mening til Gunst for Forbedring i Tyendets Kaar, om der end ikke kan fremlægges store Resultater. Det Resultat er der imidlertid vundet, at Husmødre, som ved vort første Møde tog det som en personlig Fornærmelse, at vi drog Pigens trykkede Kaar frem, nu selv for Alvor arbejder for Reformer i Tjenestepigens Stilling i fuld Forstaaelse af, at Tjenestepigens Sag ogsaa er Fruens Sag og paa det nøjeste hænger sammen med Kvindesagen.

Ingen af vore fremskredne Fruer vil derfor finde det overdrevent, hvad vi her fremsætter af en Læges Udtalelser om Tjenestepigen. Det er ganske vist Udtalelser om den norske Pige, men Forholdene i Norge er ikke væsentligt forskellige fra de danske. En Læge har Lejlighed til at se tydeligere i hendes Forhold, han kender Pigernes Værelser, han ser Pigerne i deres lidende Tilstand. De københavnske Læger har ligeledes tidligere udtalt sig om Nødvendigheden af andre Værelser for Tjenestepigerne, og da Kvindelig Fremskridtsforening havde den Sag fremme, blev der indsendt en Adresse til Rigsdagen, undertegnet af 60 Læger, med Begæring om ved det den Gang nedsatte Byggeudvalg i